

Nőnap

Ülök a gép előtt. Vasárnap éjjel fél tizenkettő. A szokásos. Gondolkodom a feladaton.

Írni szeretnék valamit a nőnapra. Ünnepre. Szónoklatot? Elmúlt évek elcsépelet gondolatait új köntösbe csomagolva? Egyáltalán, mit jelent nekem ez a nap? Beleolvasok a neten mások gondolataiba. Történelmi összegzések, politikai színezetű szavak, parfümoldalak vásárlásra csábító, ajándékozos mondatai, konkurens cég szavai a férfi többségű kollektívában dolgozó nőkről... Aztán elgondolkodom azon, mit jelent nekem, személyesen és jelen időben ez az ünnep.

Nő vagyok, egy a sok közül. Dolgozó nő. Egy olyan cégnél, ahol több nő van, mint férfi. **Köszönöm az elődöknek, hogy harcoltak a munkához való jogunkért.** És közben tudom, hogy sok munkatársam, férfiak és nők egyaránt, talán most is álmatlanul tölti az éjszakát, aggódva azon, hogy dolgozhat-e még holnap is ennél a cégnél.

Bért kapok a munkámért. Eleget? Férfiakéval egyenlőt? Nem tudom. Sejtések, közelítő adatok, statisztikai számok vannak, de az átláthatóság még készülődben. **Köszönöm az elődöknek, hogy harcoltak a nemek közti béregyenlőségért.** Mi most olyan béremelésért harcolunk, amely a tisztas megélhetést biztosítja, férfiak, nők egyaránt.

Dolgozom. Sokat? Vagy kevesebbet, mint régen? A munkaidőt törvény szabályozza. Betartják? Elvárás lenne, hogy többet dolgozzak, vagy én nem foglalkozom a szabályokkal? Értelmezés kérdése. **Köszönöm az elődöknek, hogy harcoltak a munkaidő csökkentéséért.**

Feleség vagyok, anya, felnőtt gyermekkel. Még mindig aggódó, érzékeny, gondoskodni igyekvő. Elborzaszt a közelünkben dúló háború. **Hálás vagyok, hogy nálunk béke van.**

Szakszervezeti tisztségviselő vagyok. Segítő, támogató, kérdésekre válaszoló. Ha kell, figyelmesen hallgató, tanuló, gondolkodó, megoldást kereső. Lány hangon kérő és hangot felemelő, vitázó, érvelő, tárgyaló, harcoló. Nő. Akár a többiek.

A nőnapon pedig szeretnék egy pillanatra megállni. Egy napra csak úgy nő lenni. Nem a dolgozó, nem a szakszervezetis, nem a feleség, nem az anya. Csak úgy egyszerűen én. Nő. **Aki szívesen elfogad egy száll virágot, egy csokoládét, egy mosolyt, egy jó szót, egy köszöntést. Egy visszacsatolást a másik féltől, a férfitől.** Aki épp úgy harcol, tárgyal, érvel, vitázik, hangját felemeli, de ha kell, lágyan kér, megoldást keres, gondolkodik, tanul, figyelmesen hallgat, ha kell, kérdésekre válaszol, támogat, segít; **mert tiszteljük egymást és egyenlően fontosak az esélyeink.**

Legyen hát a nőnap egymás támogatásának, esélyeink egy szintre emelésének ünnepe is! E gondolat jegyében köszöntöm szeretettel nőtársaimat és a férfiakat, akik elismernek és ezen a napon ünnepelnek bennünket!

Budapest, 2023. március 8.

Gál Zsuzsanna
Postás Szakszervezet
Esélyegyenlőségi tagozatvezető